

O b s a h tohoto čísla:

Závěrečná řeč

/Tomáš Hradílek/

Co se napraví na školách?

/Jaromír Procházka/

Myšlenky do programu

/Zdislav Šulc/

Nevědomost jako program? - nebo taktika?

/Vlastimila Tesarová/

Tomáš Hradílek

Z á v ě r e ě n á ř e ě

pronesená 4. dubna 1989 po dvoudenním hlavním líčení před trestním senátem okresního soudu v Přerově.

Ve své závěrečné řeči bych se chtěl věnovat hlavnímu aspektu obžaloby vznesené proti mé osobě, a sice obvinění z nepřátelství vůči republice. Tento termín byl v různých obměnách v textu obžaloby použit téměř desetkrát.

Potvrzuji, že s některými současnými piliři, tak jak jsou uvedeny ve vysvětlivkách k trestným činům proti základům republiky obecně, skutečně nesouhlasím a otevřeně proti nim vystupuji. Ne náhodou jsem zakládajícím účastníkem a členem prozatímního koordinačního výboru politické opoziční iniciativy, známé pod názvem "Hnutí za občanskou svobodu". Na otázku, zda je má činnost skutečně nepřátelská vůči Československu, jsem si již odpověděl dávno. Avšak další podklady, jež potvrzují správnost mé odpovědi, nacházím neustále, a nacházím je v současnosti u osob a činitelů, které naše moc prostě nemůže veřejně označit stejnou nálepkou jako mne.

Tajemník ÚV KSSS A. Jakovlev již v prosinci roku 1987 jasně řekl, že, cituji: musíme se naučit vážit si oponenta, nepovažovat ho za nutně zlovolného, za někoho, kdo se pokouší demontovat socialismus. /RP 7.12.1987./

Ještě dále jde v tomto směru člen maďarského politbyra R. Nyers, který považuje opozici za nezbytného partnera v diskusi o všech důležitých problémech týkajících se celé společnosti. Konfrontaci i s názory zcela odlišnými pokládá za pomoc při hledání optimálního řešení. Říká, že nepřítel je ten, kdo se skrývá a s nímž není možnost komunikace.

V naší zemi ovšem mocenské orgány záměrně nadále setrvávají na pojetí politických svobod, typickém pro zrádné období stalinismu a ne-